



PRENUMERATA

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na datki poranne przyjmowana być nie może.

Dziś: Henryka Ces.
Niedziela: N. M. P. Szkapł.
Poniedziałek: Aleksandra W.
Wtorek: Szymona W.

Wschód słońca o godzinie 3-ej minut 52
Zachód " " " " 17
Długość dnia godzin " 16 " 25
Ubyło " " " " 18

Wschód księżyca o godzinie 12 minut 26 w.
Zachód " " " " 34 r.
Wysokość wody na Wiśle st. 3 c. 8 (st. 4 c. 0).
Dziś o godzinie 4-ej rano ciepło 16°.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 12 po poł.

Środa: Wincentego a Paulo
Czwartek: Czesława W.
Piątek: Praksedy P.
Sobota: Marii Magdaleny.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 513.
W Łodzi kantor własny. Piotrkowska 7/281. telefonu nr. 313.

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Radosława, jutro Dzierżysława.
Zgromadzenia: Posiedzenie członków zarządu cmentarza powązkowskiego. (Kancelaria cmentarza za rogatką powązkowską—12 w południe.) — Sesja kwartalna zgromadzenia rymarzy. (Mieszkanie starszego, Krak.-Przedm., 64—5 po południu.) — Posiedzenie członków wydziału zupy rumfordzkiej Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa przy ulicy Krak.-Przedm.—5½ po południu.)

Wystawy stale: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm., 15—od 10-ej rano do 4-ej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulki. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 8-ej wieczorem.) — Wystawa obrazów spółki malarzy oraz rzeźbiarzy. (Nowy-Swiat, 27—od 10-ej rano do 7½ wieczorem.) — Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego krajowego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krakowskim-Przedmieściu, № 66 — codziennie od 10-ej rano do 4-ej po południu, w niedziele zaś i święta od 12—4 po południu. Wejście bezpłatne.) — Wystawa Muzeum przemysłu i rolnictwa. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm., 66—codziennie od 10-ej rano do 4-ej po południu, dla rzemieślników od 7—9-ej wieczorem, w niedziele zaś i święta od 10-ej rano do 4-ej po południu.)

Zabawy: Pierwszy wieczorek towarzyski dla członków Towarzystwa cyklistów, ich rodzin oraz wprowadzonych gości. (Lokal Towarzystwa na Dynasach przy ulicy Oboźnej—8 wieczorem.)

Koncerty: Koncert holenderskiego Stowarzyszenia orkiestrowego pod dyrykcją J. A. Quasta. (Dolina Szwajcarska—7 wieczorem.)

Teatry: Wielki: dziś „Carmen” (z udziałem pani Bendazzi-Garulli oraz pp. Alfonsa Garulli’ego i Astillero); — Letni: dziś „Gniazdo rodzinne”, jutro „Miłość ubogiego młodzieńca”; — Nowy: dziś „Księżna Nineta”, jutro „Przygody Klarety”; — Na wyspie w Łazienkach: jutro „Lizeta czyli córka złe strzeżona”. (8 wieczorem.)

Teatrzyki: Eldorado (tupa lubelska): dziś „Baron cygański”. (8 wieczorem.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy 161 rs. 88 kop. (Pożyczki wydawane będą od 9-ej rano do 1-ej po południu; od 4—5-ej po południu; wykup i prolongata uskuteczniane są od 9-ej rano do 2-ej po południu i od 4—6-ej po południu.)

Wiadomości bieżące.

— *Petersb. wied.* donoszą, iż ministerjum finansów przystąpiło do opracowania szeregu ważnych reform w zakresie opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

— Według informacji *Petersb. wied.*, niebawem mają być ogłoszone przepisy dodatkowe o ochronie lasów włościańskich.

— Ministerjum sprawiedliwości okólnikiem, rozesłanym do prezesów sądów okręgowych zażądało wiadomości co do ilości spraw, prowadzonych w porządku t. zw. postępowania uproszczonego (art. 365¹ do 365²⁴ ustawy postępowania cywilnego) wprowadzonego do sądów przed dwoma niespełna laty.

— Często pociągi towarowe opóźniają się wskutek przetrzymywania ich na stacjach pośrednich, w celu wladowania do wagonów towarów, częściowo ekspedjowanych. Zarząd kolei nadwiślańskiej wyznaczył obecnie w każdą stronę linii po jednym pociągu towarowym t. zw. „zbiorowym”, wyłącznie przeznaczonym do zabierania po stacjach pośrednich ładunków i towarów ekspedjowanych częściowo. Pociąg zbiorowy ma postować dłuższe na stacjach. Innymi zaś pociągami wzbroniono wysyłania ze stacji pośrednich towarów zbiorowych.

— W dniu dzisiejszym rozpoczyna swoją działalność komisja, wydelegowana przez zarząd kolei terepolskiej do zrewidowania wszystkich składów opałow, znajdujących się na głównej linii i odnogach: brzesko-chelmskiej i siedlecko-malkińskiej. Do składu komisji, oprócz przedstawicieli wydziałów służbowych pp.: Mireckiego, Szmita i Rydygiera, należą przedstawiciele kontroli państwowej kolei terepolskiej i warszawskiego okręgu wojennego. Skład osobisty komisji zmieniać się będzie, gdyż przedstawicielem służby drogowej będzie zawsze naczelnik oddziału, na którego terytorjum znajduje się dany skład opałow. Czynności komisji potrwać przypuszczalnie dwa tygodnie. Dzisiaj odbywa się rewizja w składzie na stacji Praga.

— Na zasadzie ustawy patentowej, towarzystwo francuskie, urządzające szalety w naszym mieście pociągnięto do opłaty 1-ej gildji, z tytułu powyższego przedsiębiorstwa. Uważając powyższą opłatę za nieproporcjonalną do wartości entrepryzy, towarzystwo wystąpiło z protestem. Władze rozpatrujące protest, z uwagi, że towarzystwo wiedziało o ciążących nań obowiązkach przed zawarciem kontraktu,

żądaniu co do opłaty 2-ej gildji zamiast 1-ej odmówiły.

— Warszawska izba skarbowa pod datą 13-go lipca r. b. zawiadomiła magistrat warszawski, iż w obec decyzji departamentu przemysłu i handlu z d. 13-go stycznia 1888-go r. za nr. 1116, opartej na porozumieniu się ministrów: skarbu i spraw wewnętrznych, wszelkie dalsze dochodzenia w sprawie pociągnięcia domów ekspedjatorskich pod przepisy § 53 ustawy handlowej, uważa za zbyt ciężkie, a tem samem żądanie od tychże zakładów przedstawienia kaucji w ilości 15,000 i wyjednywania koncesji na otwarcie od ministerjum spraw wewnętrznych jest niewłaściwem.

— Dziś, o godz. 11-ej przed południem, w sali sejsjonalnej magistratu odbędzie się publiczne losowanie do amortyzacji numerów obligacji pożyczki kanalizacyjnej m. Warszawy wszystkich czterech seryj na ogólną sumę 64,800 rs., a mianowicie: seryj pierwszej na sumę 10,000 rs., seryj drugiej na sumę 10,300 rs., seryj trzeciej na sumę 20,800 rs. i seryj czwartej na sumę 23,700 rs. Publiczność ma wolny wstęp do sali.

— Do komisji, delegowanej przez p. prezydenta miasta, do prób z nowo sprowadzoną dragą parową do pogłębienia koryta Wisły, zaproszeni zostali dodatkowo z kolei wiedeńskiej pp.: Szenfeld, Remer, Rossman, Matecki i Obrebowicz, nadto, z urzędu delegowani: inżynier wodociągu praskiego p. Marzyński i zawiadujący stacją pomp na Koszykach, inżynier Słowikowski.

— Wczoraj zebrała się na ulicy Żelaznej komisja techniczna, wyznaczona przez komitet budowy kanałów i wodociągów, do obejrzenia szkół, wynikłych z powodu wybuchu gazu. Oprócz członków komitetu, zastępcy głównego inżyniera i kierownika budowy, w pracach komisji brali udział przedsiębiorcy i obóci pp.: Szuster i Peschl, zachodzi bowiem pytanie, czy odpowiedzialność nie ciąży także w pewnej części na przedsiębiorcach. Raport komisji przedstawiony będzie na najbliższym posiedzeniu komitetu, tymczasem zaś zarząd przystępuje do naprawy poważnych uszkodzeń.

NAFTA

POWIEŚĆ

Sewera.

(Dalszy ciąg.)

— Wylałam mu kubek zimnej wody na głowę—mówiła zapatrzona w drzwi, za którymi zniknął jej siostrzeniec.—Cały rok pracy, poszukiwań, zabiegów, ośmielasz się zmarnować...

Pogroziła, arbitralność jej charakteru oburzała się na samą myśl opozycji.

„Cofnął się i upokorzył—szeptala dalej.—Przypro-wadziłam go do równowagi! Cała młodzież będzie mu zazdrościła, a on prawu i tęsknocie duszy... Niezawodnie, nudząc się w kopalni, opychał się romansami, a teraz powtarza z nich frazesy.

„Byleby te miliony prędko wydobył! Gdy je naprawdę posiedzie, inaczej będzie myślał, mówił, działał. Miliony trzeźwią!”

Uśmiechnęła się zwycięsko.

„Hrabina wpakowała mi żądło w żywe ciało, radząc, aby siostrzeniec mój drogę do milionów prze-bił szybko. Popamiętam jej to i zemstę się przy sposobności.”

Zygmunt wracał zamyślony i zgnębiony.

Z okien klubu było światło—nie poszedł. Opuściła go niedawna werwa i gorączka życia.

„Cóż mi oni powiedzą, a ja im?... Nie, absolutnie nie. Odleciałem od nich, oni ode mnie. I coż może

nas ciągnąć wzajemnie? Żadna nić nie łączy, a za-tem i ciągnąć nie może.”

Machnął ręką.

„Czym się zestarzał, czym zgłupiał, że powaby ży-cia tracą dla mnie urok.”

Przyśpieszył kroku.

„A może ty zmądrzał, pocciwy rzemieślniku?”

„Pocciwy rzemieślnik” podobał mu się, wprowa-dzając go w dobry humor.

Wszedł do hotelu, zajrzał do sali jadalnej i przy-pomniał sobie, że jest głodny.

Wypił kieliszek koniaku, kazał sobie podać wie-czerzę i butelkę szampana.

Usiadł w tem samym miejscu, które pierwszy raz zajął z Nellą po motyli.

„Gdyby tak weszła i stanęła przy mnie z uśmie-chem, zapowiadającym rozkosz, z oczyma zaszklone-mi tęsknotą, z odchyłonym brzożkiem białej piersi... Czybyś zdradził księżniczkę?”

„Z pewnością—odpowiedział wesoło, kończąc dru-gą szklanekę szampana.

„A Marynię?”

Obejrzał się raptownie. Był pewny, że ten głos przyleciał do niego z zewnątrz.

Nikogo nie było w salonie.

„Zkąd się tu wzięła Marynia? jakim sposobem wy-skoczyła ze zwojów mego mózgu?”

„Czybym zdradził Marynię?”

Wypił od razu całą szklanekę szampana. Zarumie-nił się, oczy mu zaświeciły.

„Głupcze, Maryni nie możesz zdradzić, bo ona dba tyle o ciebie, co o przeszłoroczny śnieg... Muszę ją jutro odszukać.”

Podparł głowę ręką, lecz zaduma niedługo trwała „Fatalizm nie da mi spokojnie odetchnąć, pchając gwałtem w fałszywe pozyje. I znów ciotka każe mi być milionerem i każe zostać mężem księżniczki. „Mąż księżniczki, pyszny tytuł, mąż księżniczki świętne stanowisko!... Oto idzie mąż księżniczki, to powiedział mąż księżniczki... ha, ha, ha.”

Wypił ostatnią szklanekę. „I za to wszystko żądają milionów!... Coby na to Marynia powiedziała i jakżeby się śmiała.

„Za miliony mąż księżniczki... Szczęściem dla ciebie, że ich nie masz, pocciwy rzemieślniku!...”

„Ścięty mężu księżniczki, idź spać!”

Teatr był natłoczony. Ciotka Gertruda, hrabina i księżniczka dostały łóż pierwszego piętra.

Pod niemi w parterowej, blisko sceny siedziała z matką Marynia, naprzeciw hrabina Gołoledzka z córkami. Rodziny z pałacu Pod olbrzymami nie było w Krakowie, a zatem hrabina sądziła, że wolno jej być w teatrze *incognito*.

Jednocześnie z Kotarbińskim przyjechał na gościn-ne występy Żelazowski ze Lwowa i również dnia te-go ukazał się w „Urjelu”.

Zygmunt wprowadził do łóż ciotkę. Pierwszy akt przesiedział z księżniczką. Ludka i Tacia lornetowały zawzięcie, oczekując kiedy ukaże się w ich łóż Gołoledzka powtarzała w duchu rozdrażniona:

— Gertruda ułożyła cały plan, aby niedoszłemu nauczycielowi wepchnąć w ręce księżniczkę! Wątpię jednak czy jej się to uda. Księżniczki mają rozum.

— Nie lornetujcie ich—szepnęła do córek.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

— Z rozporządzenia warszawskiego sądu okręgowego, zamieszczonego w *Warsz. Gub. Wiedom.*, poszukiwane są następujące osoby: Adam Jabłoński 19 lat, Wincenty Dulikiewicz 25 lat, Jakub Waldenberg lat 32, Marja Nachmanowa lat 62, Marjanna z Królów Narzyńska 40 lat i Ludwika Markiewiczowa lat 44.

— Służbie policyjno-sanitarnej zalecono dawać pilne baczenie na grzyby obficie w obecnej porze na targi miejskie przynoszone. Grzyby podejrzanego gatunku należy konfiskować, a wraz z stwierdzenia ich własności trujących, przekupniów pociągać do odpowiedzialności sądowej.

— W obecnej porze robione są konserwy z agrestu niedojrzałego. Otóż wedle przepisu policyjnego agrest taki może być sprzedawany tylko w ogrodach lub specjalnych owocarniach, w żadnym zaś razie u przekupniów, wędrujących z koszar i na targach; przekupnie roznoszący niedojrzały agrest, oprócz konfiskaty towaru, będą narażeni na odpowiedzialność karną.

— O spadku wakujałym, pozostałym po zmarłej w czerwcu roku zeszłego Marjannie Wilczyńskiej, ogłasza obrońca prokuratury Królestwa Polskiego, p. Maksymilian Perkowski. Masa spadkowa składa się z sumy 500 rs., złożonych w kasie oszczędności Banku państwa. W razie niezgłoszenia się sukcesorów w ciągu sześciu miesięcy spadek przejdzie na własność skarbu.

— Zmarły w tym czasie w Warszawie ś. p. Aleksander Kowalewski, kupiec tutejszy i obywatel, zapisał warszawskiemu Towarzystwu dobroczynności rs. 500.

— Od dnia wczorajszego w oknie naszego kantoru są do obejrzenia widoki m. Warszawy, wykonane z wieży kościoła na Pradze przez firmę fotograficzną p. Karolego-Troczeńskiego.

— Prezes „Lutni”, Julian-Adolf Świeciecki, wyjeżdża dziś do Gothenburga w Szwecji, z kąd w końcu sierpnia uda się do Zakopanego.

— W dniu wczorajszym powrócił z Odessy warszawski gubernator rz. r. st. Andrejew, wyjechał zaś do gub. smoleńskiej inspektor szpitali profesor uniwersytetu rz. r. st. dr. Czausow.

— Z teatru i muzyki.

* Operetkę młodego kompozytora tutejszego, p. Władysława Millera-syna, p. t. „Król migdałowy” zakontraktował znany agent teatralny Mathias Tänzer w Wiedniu; umowa obowiązuje przez 5 lat i obejmuje wszystkie teatry austriackie i niemieckie.

„Król migdałowy”, o którym nieraz już *Kurjer* wspominał, po raz pierwszy wystawiony był we Włoszech, w teatrze Balbo w Turynie w 1888-ym r. i cieszył się wybornym powodzeniem.

Operetka ta utrzymuje się wciąż na repertuarze scen operetkowych włoskich, jak: w Bolonii, Palermo, Florencji, Pizie i t. d.

Niedawno zaś, jak czytamy w korespondencji do lipskiej *Signale*, „Króla migdałowego” przyjmowała wielce życzliwie publiczność rzymska w teatrze Quirino.

* W otrzymanych przez nas dziennikach odeskich znajdujemy wielce pochlebną ocenę głosu i gry młodego tenora, p. Stanisława Jarońskiego, występującego w goszczącej tam trupie polskiej.

Odes. Wiestnik oceniając występy p. Jarońskiego w roli Jontka w „Halee” i w operetce „Siedmiu szwabów”, pisze, iż artysta wykonał partię z zupełnym powodzeniem, zdobywając sobie jednogłośnie uznanie publiczności.

— Wycieczki.

Na onegdajszym posiedzeniu członków komisji owocowej Towarzystwa ogrodniczego uchwalono urządzić dwie wycieczki pomologiczne.

Pierwsza odbędzie się w dniu 5-ym sierpnia na statku parowym do Wyszogrodu.

W ciągu dwóch dni uczestnicy wycieczki obejrzą wszystkie tateczne i okoliczne sady.

Druga wycieczka odbędzie się d. 31-go sierpnia, o godz. w pół do 9-iej rano, koleją nadwiślańską do Otwocka, gdzie znajdą się szczegółowo planowane owoce p. Kurtza.

Z obu wycieczek ułożone zostaną specjalne sprawozdania.

Pragnący uczestniczyć w wycieczce winni zawczasu się zgłaszać do kancelarii Towarzystwa przy ulicy Chmielnej.

— Wspaniały okaz.

W zakładzie ogrodniczym „Marywil”, w pobliżu r. dakeji naszej, oglądać można niezwykle i bardzo rzadki okaz krepki czyli *Jucca gloriosa*.

Egzemplarz ten odznacza się ogromnym głębiem kwiatowym o pięknych, białych nakrapianych kwiatach.

Rosлина, której wysokość wraz z kwiatem wynosi

5 łokci, pochodzi z prywatnej hodowli p. Juljusza Wertheima w Górcach.

— Do Wiednia.

Oyklista p. Weinkrantz wybiera się w podróż na rowerze do Krakowa i Wiednia.

Wyjazd nastąpi z końcem b. m.

— Operacja.

Onegdaj w lokalu jednej z akuserek, p. K., dokonano ciężkiej operacji cięcia cesarskiego.

Operował dr. Sztembarth w asystencji drów: Borska, Kuniewicza, Rogozińskiego, Pasławskiego, Solowiejczyka, Winawera i Kusocińskiego.

Pomimo, że chora odznaczała się nieprawidłową budową kostną, ciężka operacja udała się najzupełniej.

Po trzech dobach chora czuje się dobrze.

— Pożyczki na raty.

Filja petersburskiego Banku handlowo-komisowego, znajdująca się w naszym mieście, musiała prowadzić nader rozległe operacje w sprzedaży pożyczek premjowych na raty.

Dowodem tego zwiększające się codziennie obłożenie biura filji, mieszczącego się przy ulicy Senatorskiej.

Jak już wzmiankowaliśmy po ogłoszeniu upadłości banku, filja tutejsza została zamknięta i wszystkie papiery są przez sąd opieczętowane.

Zaznaczyliśmy również wczoraj, że właściciele dowodów na spłacone ratami pożyczki, powinni być spokojni, ponieważ walory ich lombardowe po pokryciu brakującej należności, nie będą do masy upadłości włączone.

Tembardziej ostrzeżenie to powtarzamy, że sprytni spekulanci czekają na Senatorskiej na interesowanych i proponują nabycie kwitów za marne kwoty.

— To dla pana nie nie warto, a ja przy większej masie może coś zarobię, więc ryzykuję — tłumaczą aferzyści.

Niech więc właściciele kwitów będą cierpliwi i wyzyskiwaczom nie wierzą.

We właściwym czasie o miejscu i terminie zgłoszeń zawiadomić nie omieszkamy.

— Kradzieże.

W dniu wczorajszym stróż domu pod № 41-ym przy ul. Złotej znalazł wyłamane drzwi w mieszkaniu p. Franciszka Izdebskiego; w pokojach wszystkie rzeczy były porożniane; ponieważ zaś pan I. bawił w Ciechocinku, wartość więc łupu, jaki zabrali złodzieje, nie jest wiadoma. — Nocą wczorajszą pod № 30-ym przy ul. Miłej Enochowi Szyi podczas snu współlokator, Abraham Berkowicz, skradł, woroczek zawierający 57 rs. i znikł bez wieści.

— W ucieczce.

Nocą wczorajszą w ogrodzie Barcikowskiego na Czystym spłoszonego złodzieja, kradnącego wiśnie.

Był to 14-letni Jan Szymczak, który poniósł dotkliwą karę. Pośpiesznie uciekając przez wysoki parkan, spadł na kupę kamieni.

Podniesiono go ze złamaną nogą i ciężką raną na głowie.

— Lekkomysłowość.

Pomimo ostrzeżeń współpasażerów, 17-letnia Wiktorja Marcinińska wyskoczyła z wagonu tramwajowego, będącego w pełnym biegu.

Następstwem tej lekkomyślności było złamanie ręki i stłuczenie lewego boku.

— Podrzutek.

W Raszyniu za rogatką jerozolimską na cmentarzu znaleziono podrzucone dziecko płci męskiej.

Pewne poszlaki naprowadzają na domysł, iż niemowlę przyniesiono z Warszawy.

— W boje.

Mieszkaniec osady Czarny Dwór pod Powązkami, Mikołaj Jarmolin, poróżnił się z sąsiadką Zofią Wrzaskową.

Chcąc się zemścić, J. napadł na W. i drągiem złamał jej dwa zębra.

Poszwankowaną odwieziono do szpitala Dzieciątka Jezus.

— Ofiara zakładu.

Syn kolonisty z Wilanowa, 17-letni Grzegorz Świątek, założył się z dwoma rówieśnikami, iż przepłynie łacę wilanowską.

Wypłynawszy na środek łaczy, Ś. zaczął wołać o pomoc, a następnie pogrążyć się w wodę; świadkowie jednak nie spieszyli mu z pomocą, sądząc, iż dobry pływak z nich żartuje.

Dopiero po upływie kilku minut chłopcy puscili się na wodę i wydobyli już martwe zwłoki.

— Utonięcie.

W dniu wczorajszym z łódki Tomasza Kwaśniewskiego wypadł 18-letni siostrzeniec jego, Wojciech Wintek.

Kwaśniewski podążył z pomocą, lecz, pomimo usilnych poszukiwań, nawet zwłok nie odnaleziono.

— Nagły zgon.

Wczorajszego wieczora pod № 11-ym przy ul. Świętokrzyskiej zmarł nagle radzca kolegialny, Jan Lebedziński.

Zwłoki zabezpieczono do zejścia władz sądowych.

— Z wczorajszej pogorzeł.

Stan zdrowia poparzonego Rosenberga, właściciela szynku pod № 33-im przy ul. Nalewki, nie jest niebezpieczny.

Straty zrządzone przez pożar wynoszą około 4,000 rs.

Sklep wraz z towarem był asekurowany.

+ *Odesskija nowosti* z d. 10-go lipca r. b. komunikują, iż w Jalcie otrzymano rozporządzenie, ażeby wszystkich żydów, oprócz kupców i rzemieślników, a przytem stałych mieszkańców, wydaląć z miasta. W ten sposób wydłona będzie większa część mie-

szkańców żydów, których liczba w Jalcie dochodzi do 1323 ludzi.

+ Jak donoszą *Warsz. gub. wied.*, wyasygnowano 6,537 rs. na ulepszenia w m. Skierniewicach, głównie zaś na gruntowną przebudowę ratusza i bydłobójni.

+ Echa łódzkie.

Korespondent nasz pod d. 13-ym b. m. pisze:

„Wczoraj w sali „Grand-hotelu” zgromadziło się przeszło 30 lekarzy i aptekarzy tutejszych, celem uczczenia dra Jana Wisłockiego, z okazji 25-letniego jubileuszu jego działalności lekarskiej.

Czwierć wieku wczoraj właśnie minęło, gdy jubilat otrzymał dyplom lekarski, ukończywszy chlubnie odpowiedni fakultet b. szkoły głównej w Warszawie.

Dr. Wisłocki rozpoczął swoją praktykę lekarską na prowincji, mianowicie w Brześciu kujawskim, gdzie przebył kilkanaście lat zrędu; ordynował też przez dwa sezony letnie w Ciechocinku.

Do Łodzi przybył w r. 1880-ym, a obrawszy sobie jako specjalność akuszerję i leczenie dzieci, wkrótce zyskał uznanie i sympatię szerokiego ogółu.

Jubilat nie tylko na polu medycyny, lecz i w życiu społecznym naszego miasta położył zasługi.

Wkrótce po osiedleniu się swojem, wszedł jako członek do Towarzystwa dobroczynności, gdzie, w uznaniu jego pożytecznej pracy dla instytucji, został wybrany na członka zarządu, który to mandat do dziś dnia piastuje.

Współ z kolegami przyczynił się następnie do urzeczywistnienia projektu założenia w Łodzi Towarzystwa lekarskiego, a niestrudzony w popieraniu dzieł humanitarnych, zapoczątkował przytułek położniczy, który dzięki jedynie zabiegliwości jubilata założony został.

Przytułek pozostaje pod bezpośrednim, a bezinteresownym kierownictwem dra Wisłockiego.

Przez kilka lat dr. W. był jednym z ordynatorów przy tutejszym szpitalu św. Aleksandra.

W końcu wspomnieć należy, że jubilat brał udział w założeniu kolonii letnich, w których komitecie pełnił funkcje lekarza-konsultanta.

Biesiada, którą podejmowano wczoraj dra W., odznaczała się serdecznością, a koledzy spełnili nie jeden toast za zdrowie jubilata.

Do korespondencji łódzkiej, zamieszczonej w nrze 186-ym *Kurjera* wkradła się pomyłka.

P. Schwarz nie jest właścicielem, lecz dzierżawcą „Grand-hotelu”.

Dzierżawa kończy się z d. 1-ym lipca 1895-go r., a wówczas właściciel p. Ludwik Meyer ma zamiar przerobić hotel i postawić go na pierwszorzędną europejskiej stopie.

Wobec tego i o przeniesieniu hotelu na ulicę Spacerową nie może być mowy.”

+ Topielica.

Nad Nowogeorgjewskiem woda wyrzuciła zwłoki 15-letniej dziewczyny w odzwoży wiejskiej.

Nazwisko denatki niewiadome.

+ Samobójstwo.

Pomiędzy stacją Wolbrom a przystankiem Klucze rzucił się pod pociąg 20-letni włościanin, z rozpaczą po otrzymaniu kary od ojca za zabicie koni.

Nieszczęśliwy został przez koła pociągu pocięty na kawałki; jednej nogi nie odzyskano.

+ Piorun.

We wsi Żurawka, za stacją kolei terespońskiej Miłosna, w d. 13-ym b. m. w samo południe, podczas burzy, piorun uderzył w chałupę gospodarza Wawrzeńca Lorenta, która w jednej chwili stanęła w płomieniach.

Ogień ogarnął stajnię i obór, tak, iż w niespełną godzinę, tylko zgłiszczą z budynków pozostały.

Spaliły się trzy krowy, kilka sztuk nierogacizny oraz koń.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 17-go lipca, w magistracie m. Gostynina, odbędzie się licytacja na trzechletnią dzierżawę dochodu kasy miejskiej gostyńskiej z rzeźni miejskiej od rs. 950 rocznie; wadium wynosi rs. 95.

— D. 17-go lipca i dni następnych odbywać się będzie na komorze celnej grajewskiej sprzedaż przez licytację rozmaitych skonfiskowanych towarów, ocenionych na rs. 6232, w czem samej herbaty około 50-ku pudów.

Nekrologja.

Stanisław Doroszko,

urzędnik szpitala św. Ducha,

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami, zasnął w Bogu dnia 14-go lipca 1893 r., przeżywszy lat 23. W głębokim żalu pozostali rodzice i siostry zapraszają przyjaciół, znajomych i kolegów zmarłego na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 15-ym lipca, to jest w sobotę, o godzinie 9-iej rano, w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim), oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła, w niedzielę, o godz. 6-iej po południu na cmentarz powązkowski. 2-2947

+ W dniu 16-ym lipca r. b., to jest w niedzielę, o godzinie 9-iej zrana, w kościele powązkowskim odprawiona zostanie msza święta za duszę s. p. **Marji Zejszner**, a to z legatu przez niegdy Edmunda Roezlera uczynionego; o czym rektor kościoła powązkowskiego interesowanych zawiadamia.
—933—

+ Dnia 13-go lipca r. b., opatrzony św. Sakramentami zakończył życie, po długiej i ciężkiej chorobie

s. p. Franciszek Masłowski,

urzędnik zarządu drogi żelaznej nadwiślańskiej, przeżywszy lat 42. Pozostała w ciężkiem strapieniu wdowa wraz z 4-ema drobnymi dziećmi, oraz matka i rodzina zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo do kościoła św. Aleksandra dnia 15-go lipca, to jest w sobotę, o godzinie 10 i pół zrana odbyć się mające, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 6-iej po południu.
—2940

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Berlin, 13-go lipca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

Wśród uczniów szkół tutejszych grasują obecnie: dyftery i szkarlatyna, wskutek czego zarządzono już w poniedziałek zamknięcie gimnazjum Zofji, dzisiaj zaś kilku innych instytucji wychowawczych.

Bankier Ungon Oppenheim, o którego zniknięciu niespodzianem pisałem, sam życia się pozbawił. Znalezione zwłoki w jeziorze pod Haselhorst.

Pantomina p. t. „Stworzenie kobiety”, od kilku dni przedstawiana w cyrku Cinisello, pomimo pewnych braków, należy niezaprzeczenie do najświetniejszych sztuk wystawnych, jakie stolica nasza widziała. W pierwszym akcie widzimy Adama, nasamprzód bardzo nieszczęśliwego wśród zwierząt przeróżnych, rychło wszelako promieniającego szczęściem w towarzystwie żony. Ewa, przywieziona do życia nie zna co to miłość, dla tego pozostaje nieczułą na uczucie Adama, aż ugodzona strzałą amorka pozna je miłości istotę. Młoda para szczęśliwa udaje się do altany z róż, z kąd powraca w kostjumie podróżnym, aby podążyć w podróż po utracie raju. W drugim akcie scena przedstawia reprezentantów różnych narodów w świetnych kostjumach, w szeregu tańców narodowych. Trzeci wreszcie akt ukazuje Ewę wyemancypowaną przyszłości stulecia, ubraną w ubiór mężki, wszelkie piastującą godności, mężczyznę mającą do usług swoich. Kobiety w parlamencie politykę prowadzą, piastują teki ministerjalne, zajmują się sztuką wojenną itd., mężczyźni natomiast zdegradowani, w sukniach kobiecych, pożałowania godny wiodą żywot.

*

Paryż, 12-go lipca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

Nowo mianowany prefekt policji, p. Lépine, odrazu napotyka na ogromną i prawie jednomyślną niechęć prasy i paryżan; nominację tę uważają niemal za prowokację ze strony ministerjum, a nowy prefekt ma charakter taki, że z pewnością tego przyjęcia nie zapomni i odbije się przy pierwszej sposobności.

Lépine jest pod względem fizycznym omal nie antytezą Loezo: wzrostu mniej niż średniego, ogromnie czerwony, z małym, ciemnym, zaledwie siwiejącym wąsem; lat ma 47. Przeszedł różne stopnie kariery administracyjnej, zaczynając od podprefekta w la Palisse 16 lat temu. Był przez długi czas sekretarzem prefektury policji, przez jakiś czas adwokatem i sekretarzem Andrieux'go, który go bardzo protegował. Gdy w r. z. ścinano w Montbrison Ravaehola, on był właśnie prefektem departamentu Loary, a ostatnio, zaledwie przed kilku dniami objął prefekturę Sekwany i Oise'y, z siedzibą w Wersalu, po Bargetonie, który dostał dymisję za zbytnią przyjaźń dla „nawróconych” konserwatystów. Sam Loez bardzo popierał kandydaturę Lépine'a na prefekta policji, co tem bardziej każe się spodziewać, iż zatarg między miastem a prefekturą dalekim jest od rozwiązania.

Obliczono, że sama mobilizacja wojsk, wezwanych do utrzymania porządku, kosztowała 250,000 fr., a kupcy stracili, a raczej zarobili mniej, niż zwykle, o kilka milionów franków.

Senator Bérenger nie przestaje działać, a raczej oskarżenia, jakie poczynił przed ostatnimi jeszcze zaburzeniami, teraz dopiero przychodzą przed kratki sądowe. Dziś na przykład rozpoczyna się rozprawa w sprawie wydawcy księgarza Jerzego Carré, oskarżonego przez wstydliwego senatora o to, że wydał książkę dra Motta o zbrodniach instynktu miłosnego, przetłumaczoną na język francuski przez doktorów: Pacteta i Romme'a. W liście swoim senator nazywa książkę naukową, bezwystydą i niebezpieczną, tem więcej karygodną, że przetłumaczono ją z niemieckiego! Na szczęście poważny dziekan wydziału lekarskiego, dr. Bronardel, napisał do sądu list, w którym powiada, że specjalne dzieło, napisane bardzo naukowo i przeznaczone wyłącznie dla lekarzy, nawet mało zrozumiałe dla profanów, nie może być prześladowane, bo byłoby to skrapowaniem wiedzy. Mimo to, niewiadomo, jak się sprawa skończy.

Fryderyk Passy, członek znanej obecnie więcej, niż kie-

dykolwiek, Ligi przyzwoitości, stawia swoją kandydaturę do izby deputowanych.

*

Rzym, 10-go lipca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

Zapewniają, że po zgonie senatora Euli teka sprawiedliwości i wyznań powierzona zostanie senatorowi Franciszkowi Santamaria Nicoliniemu i że poseł Gianturco zgodził się na to, aby pozostać z nim nadal wice-sekretarzem stanu.

Izba się odroczyła, ale senat nie przestanie obradować do połowy b. m. a może i dłużej. Jednak te obrady nie zdają się zagrażać gabinetowi, a p. Giolitti wyjechał do miasteczka Cavour w Piemontcie, dokąd odwiózł rodzinę do willi, którą tam posiada. Wróci jednak w piątek i niebawem potem wróci sam król, który odwiózł królowę do Monzy i zabawi w stolicy do końca posiedzeń senatu.

Król Humbert posłał księżnie May de Teck wspaniały podarunek, który doręczony jej został w imieniu królewskim przez hrabinę Tornielli, ambasadorkę włoską. Jest to lity szczerokoły djadem w starożytnym rzymskim stylu zdobny drogiemi kamieniami i wykonany przez sławnego rzymskiego jubilera Castellaniego, wskrzesiciela złotniczego kunsztu dawnych rzymian.

Na weselu księcia Jorku znajdowała się głośna neapolitańska piękność a właścicielka wielkiego majątku, hrabina Mazarino, która tutaj osobliwe powodzenie miała na uroczystościach srebrnego wesela królestwa włoskich.

Hrabina Mazarino, której małżonek należy do historycznej rodziny kardynała, co niegdyś rządził Francją, należy do nader ograniczonej dotąd liczby emancypowanych włoszek, podróżujących po świecie i uczęszczających na widowiska wszelkiego rodzaju. Po weselu wnuka królowej Wiktorji została ona w Londynie dwoje małych dzieci i puściła się na własnym jachcie ku stronom biegunowym, które od niedawnego czasu wielce modnymi się stały.

D.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego“.

Petersburg 14-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu powrócił w dniu wczorajszym i odjechał do Krasnego Siola.

Petersburg 14-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Now. wr. dowiaduje się, że zamierzono przyjąć jako zasadę, że urzędnicy kolejowi, pobierający więcej niż trzy tysiące rubli pensji, pozbawieni zostaną prawa do otrzymywania nagród, oraz, że dla polepszenia położenia służby kolejowej, pobierającej niższe płace, postanowiono otwierać kasy pomocy.

Petersburg 14-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Towarzystwu kolei południowo-wschodnich oddane zostały w dzierżawę koleje skarbowe: orłowsko-griazska i liwańska oraz budowa i eksploatacja linii kolei od miasta Białasowa, przez Poworino, Nowochopersk, Bobrow, Korotojak, Ostrohożsk, Aleksiejewkę, Wałutki, Czugujew do Charkowa, na przestrzeni około 600 kwiorst i wartości w przybliżeniu do 25,800,000 rs., jakoteż odnog kolejowych: a) od tej ostatniej linii do jednej ze stacyj kolei kursko-charkowsko-azowskiej, albo też donieckiej; b) od tejże linii przez Buturlinówkę do Kałacza, długości około 90 kwiorst i wartości około 1,800,000 rs.; c) od stacji Szachtnoj, kolei kozłowo-woroneżko-rostowskiej do kopalni Własowskich, wartości około 150,000 rs., przy długości około 8½ kwiorst, w zamian za odnogę atiuksińską, która ma być rozebrana i d) od stacji Solanaj do Wołzkiej, długości około 2½ kwiorst i wartości w przybliżeniu około 295,000 rs.

Petersburg 14-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Szkoła górnicza w Irkucku urządza się według typu istniejących już podobnych szkół na Uralu, w Królestwie Polskiem i na południu Rosji, ze zmianami w programie, zastosowaniami do warunków miejscowych i do większego rozwoju eksploatacji złota.

REFORMA WOJSKOWA.

Berlin 14-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Projekt reformy wojskowej przyjęty został w drugim czytaniu. Głosowanie nad każdym paragrafem odbywało się za pomocą podniesienia rąk.

DEBIUT BISMARKA.

Berlin 14-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.) — Parlament rzeszy przyjął na dzisiejszem posiedzeniu całą ustawę wojskową w drugim czytaniu bez zmiany. Najciekawszym epizodem dzisiejszego posiedze-

nia było pierwsze w parlamencie odezwanie się hr. Herberta Bismarka. Zabrał on głos wśród gorączkowego natężenia uwagi całej izby. Debiut wszakże nie powiódł się, kanclerz Caprivi kilkakrotnie z ostrą ironją odparował ataki hrabiego, niezbyt zręcznie wymierzane. Przewodniczący także kilkakrotnie upominał hr. Bismarka i uchylał podniesione przez niego kwestje. Hr. Bismark polemizował energicznie z zasadą dwuletniej służby czynnej, którą uważa za bezwarunkowe pogorszenie armji, już choćby dlatego, że ułatwia wniknięcie do jej szeregów idei socjalnych. Trzyletnia służba czynna jest drogocenną spuścizną cesarza Wilhelma I-go. Nie należy jej świętokradzka dłoń dotykać. Kanclerz Caprivi oświadczył w szorstkiej i nerwowej odpowiedzi, że jest głęboko przekonany o praktyczności dwuletniej służby czynnej. Właśnie wskutek trzyletniej służby wpływ rozkładowy socjalizmu zyskiwał prozelitów w szeregach. Ponieważ hr. Bismark kilkakrotnie przerywał Capriviemu, kanclerz prosił energicznie, wśród gorących oklasków izby, prezydującego o danie mu opieki wobec niesfornej mowy. Gdy Bismark powtórnie chciał zabrać głos dla odpowiedzenia Capriviemu, prezydujący, wśród ponownych aplauzów izby, odmówił mu głosu, ponieważ nie mówi do rzeczy. Bebel oświadczył krótko, że Bismark syn nie potrafi tak samo jak Bismark ojciec ocalić armji przed ideami, które już do niej przesiąkły i z niej wypłenić się nie dadzą. Po wymianie tych gwałtownych i często przerywanych okrzykami z łona izby przemówień, zamknięto dyskusję.

Berlin 14-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.) —

Na trybunach parlamentu i w foyer toczą się żwawe rozprawy nad dzisiejszym debiutem hr. Herberta Bismarka. Okazało się, że posiada on niezmiernie mało sympatji w izbie. *Vossische Ztg.* wnioskuje z jego wystąpienia dzisiejszego, że hr. Herbert nie chce palić za sobą okrętów, co ilustruje w charakterystyczny sposób taktykę jego ojca, walczącego w swoich organach uporeczywie przeciw reformie. Książę Bismark formułuje swoje mowy i artykuły wedle potrzeb chwilowych. Potrzeba przeto w każdym oddzielnym wypadku badać ich cel doraźny, nie zaś zasadniczą podstawę. Książę naśmiewa się zarówno ze swoich przyjaciół, jak przeciwników.

ŚWIĘTO NARODOWE.

Paryż 14-go lipca. (Tel. Ajencji półn.) — Prześliczna pogoda sprzyja obchodowi święta narodowego. W mieście panuje olbrzymie ożywienie. Obchód święta odbywa się według zwykłego programu, tylko *Quartier latin* nie bierze udziału w uroczystościach. W godzinach rannych odbyła się doroczna manifestacja przed statua miasta Strassburga, lecz żadnych mów tam nie wygłoszono. Obchodu nie zaburzyło żadne zgola zajście. Prezydent Carnot przez całą drogę swoją na plac parady witany był przez tłumy okrzykami.

Paryż 14-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — W miastach prowincjonalnych odbyły się przeglądy wojsk, wedle zwykłego programu i wszędzie ścigały tłumy publiczności. W Roubaix zdarzyło się kilka bójek pomiędzy socjalistami, śpiewającymi pieśni swoje, a patriotami, śpiewającymi marsyljanke.

HERZ.

Londyn 14-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Korneliusz Herz jest na drodze wyzdrowienia.

WOJNA NA SAMOI.

Londyn 14-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.) — Z Anklandu donoszą, że na wyspie Samoi wybuchła już wojna pomiędzy zwolennikami królów Maljetoi i Mataafy.

W SJAMIE.

Londyn 14-go lipca. (Tel. Aj. półn.) — Wbrew pokojowym zapewnieniom rządu francuskiego, trzy kanonierki francuskie podpłynęły do ujścia Mekonga(?) wskutek czego z fortów siamskich zaczęto strzelać do nich. Kanonierki odpowiedziały również strzałami i posunęły się dalej, a w obecnej chwili znajdują się już pod Bangkokiem. Po stronie francuskiej jeden żołnierz został zabity, zaś dwaj ranni.

Дозволено Цензурою Варшава 2 (14) Іюли 1893 г.